

TIỂU SỬ ĐỒNG CHÍ TỔNG BÍ THƯ LÊ DUẨN

Đồng chí Lê Duẩn sinh ngày 7-4-1907 tại làng Hậu Kiên, xã Triệu Thành, huyện Triệu Phong, tỉnh Quảng Trị (nay là Bình Trị Thiên).

Xuất thân từ một gia đình lao động có truyền thống yêu nước, đồng chí sớm giác ngộ cách mạng.

Đồng chí Lê Duẩn thuộc lớp người đầu tiên hưởng ứng lời kêu gọi của đồng chí Nguyễn Ái Quốc đi theo con đường cách mạng của chủ nghĩa Mác-Lênin. Đồng chí tham gia Hội thanh niên cách mạng năm 1928 và năm 1930 trở thành một trong những đảng viên lớp đầu của Đảng CSDD.

Năm 1931, đồng chí là Ủy viên Ban tuyên huấn của Xứ ủy Bắc Kỳ và cũng trong năm đó, đồng chí bị thực dân Pháp bắt tại Hải Phòng, bị kết án 20 năm tù cấm cố và lần lượt bị giam ở các nhà lao

Hà Nội, Sơn La và Côn Đảo. Tại các nhà tù này, đồng chí cùng nhiều đảng viên cộng sản lãnh đạo các cuộc đấu tranh chống chế độ giam cầm hà khắc và tổ chức việc học tập chính trị.

Năm 1936, do cuộc đấu tranh của nhân dân ta và thắng lợi của Mặt trận nhân dân ở Pháp, chính quyền thực dân ở Đông Dương buộc phải trả tự do cho nhiều chiến sĩ cách mạng Việt Nam, trong đó có đồng chí Lê Duẩn. Ra khỏi nhà tù, đồng chí ra sức hoạt động cách mạng ở các tỉnh miền Trung, thực hiện chỉ thị của Trung ương Đảng thành lập MTĐCĐD nhằm động viên, tập hợp quần chúng đấu tranh chống bọn phản động thuộc địa, chống nguy cơ phát-xít và chiến tranh.

Năm 1937, đồng chí Lê Duẩn được cử

(Xem tiếp trang 2)

An ninh thủ đô

Số 66

CHỦ NHẬT

(325)

13-7-1986

TUYÊN TRUYỀN, HƯỚNG DẪN PHONG TRÀO VÌ AN
NINH TỔ QUỐC CỦA LỰC LƯỢNG BẢO VỆ A.N.T.Đ

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

CỦA BAN CHẤP HÀNH TRUNG
ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM,
QUỐC HỘI, HỘI ĐỒNG NHÀ NƯỚC,
HỘI ĐỒNG BỘ TRƯỞNG NƯỚC
CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM VÀ ĐOÀN CHỦ TỊCH
ỦY BAN TRUNG ƯƠNG MẶT
TRẬN TỔ QUỐC VIỆT NAM

Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Việt Nam, Quốc hội, Hội đồng Nhà nước, Hội đồng Bộ trưởng nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Đoàn chủ tịch Ủy ban trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam vô cùng đau đớn báo tin: đồng chí Lê Duẩn, Tổng bí thư Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Việt Nam, đã từ trần hồi 3 giờ 30 phút ngày 10-7-1986, sau một thời gian bị bệnh nặng, thọ 79 tuổi.

Trong thời gian đồng chí Lê Duẩn bị bệnh, Đảng và Nhà nước ta đã tận tình săn sóc đồng chí, đã cử một tập thể giáo sư và bác sĩ y khoa giỏi, với những phương tiện đầy đủ, hết lòng cứu chữa, nhưng vì tuổi cao, bệnh nặng, đồng chí đã vĩnh biệt chúng ta.

Trong gần 60 năm hoạt động cách mạng, tuyệt đối trung thành với chủ nghĩa Mác-Lênin, với lợi ích của Tổ quốc và nhân dân, đồng chí Lê Duẩn đã cống hiến trọn đời mình cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất Tổ quốc, đưa cả nước tiến lên chủ nghĩa xã hội. Là người học trò xuất sắc của Chủ tịch Hồ Chí Minh, đồng chí Lê Duẩn là một nhà lãnh đạo lỗi lạc của Đảng và nhân dân ta, một chiến sĩ kiên cường của phong trào cộng sản quốc tế, phong trào công nhân và phong trào độc lập dân tộc.

Đồng chí Lê Duẩn mất đi là một tổn thất to lớn đối với Đảng và nhân dân ta.

Đề tỏ lòng tưởng nhớ và biết ơn đồng chí Lê Duẩn, Hội nghị liên tịch giữa Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Việt Nam, Quốc hội, Hội đồng Nhà nước, Hội đồng Bộ trưởng nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Đoàn chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam quyết định:

1- Tổ chức quốc tang với nghi thức trọng thể của nước ta.

2- Toàn Đảng, toàn dân và toàn quân ta đề tang đồng chí Lê Duẩn 5 ngày, từ 11 đến 15-7-1986.

Trong những ngày đau thương này, Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Việt Nam, Quốc hội, Hội đồng Nhà nước, Hội đồng Bộ trưởng nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Đoàn chủ tịch Ủy ban trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam kêu gọi toàn Đảng, toàn dân và toàn quân ta hãy biến đau thương thành hành động cách mạng, tăng cường đoàn kết, nhất trí chung quanh Ban chấp hành Trung ương Đảng, đem hết tinh thần và lực lượng xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội và bảo vệ vững chắc Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa.

Theo gương đồng chí Lê Duẩn, toàn thể cán bộ, đảng viên hãy phát huy vai trò tiên phong, gương mẫu, ra sức công tác, học tập và rèn luyện, không ngừng nâng cao phẩm chất và năng lực cách mạng, hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ của mình. Toàn Đảng hãy chuẩn bị tốt nhất cho Đại hội lần thứ VI của Đảng!

Toàn dân và toàn quân ta hãy đẩy lên phong trào cách mạng sôi nổi, đầy mạnh sản xuất và thực hành tiết kiệm, sẵn sàng chiến đấu và chiến đấu giỏi, góp phần xứng đáng đưa sự nghiệp cách mạng nước ta tiến tới những thắng lợi mới!

Hãy tưởng nhớ đồng chí Lê Duẩn bằng những hành động cách mạng thiết thực!

Hà Nội, ngày 10 tháng 7 năm 1986

Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Việt Nam

Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Hội đồng Nhà nước nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Hội đồng Bộ trưởng nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Đoàn chủ tịch Ủy ban trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam

DANH SÁCH ỦY BAN LỄ TANG NHÀ NƯỚC

- 1—Đồng chí **Trương Chính**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Chủ tịch HĐNN, Trưởng ban,
- 2—Đồng chí **Phạm Văn Đồng**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Chủ tịch HĐBT.
- 3—Đồng chí **Phạm Hùng**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch HĐBT.
- 4—Đồng chí **Lê Đức Thọ**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN.
- 5—Đồng chí **Văn Tiến Dũng**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Đại tướng, Bộ trưởng Bộ quốc phòng.
- 6—Đồng chí **Võ Chí Công**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch HĐBT.
- 7—Đồng chí **Chu Huy Mân**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch ĐNN.
- 8—Đồng chí **Tô Hữu**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN.
- 9—Đồng chí **Nguyễn Văn Linh**, UVBCT, Bí thư BCHTU Đảng CSVN.
- 10—Đồng chí **Võ Văn Kiệt**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch HĐBT.
- 11—Đồng chí **Bế Mười**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch HĐBT.
- 12—Đồng chí **Nguyễn Đức Tâm**, UVBCT, Bí thư BCHTU Đảng CSVN, Trưởng ban tổ chức TƯ.
- 13—Đồng chí **Lê Đức Anh**, UVBCT BCHTU Đảng CSVN, Thứ trưởng Bộ quốc phòng.

- 14—Đồng chí **Nguyễn Cơ Thạch**, UVDKBCT BCHTU Đảng CSVN, Bộ trưởng Bộ ngoại giao.
- 15—Đồng chí **Đặng Sĩ Nguyên**, UVDKBCT BCHTU Đảng CSVN, Phó chủ tịch HĐBT.
- 16—Đồng chí **Nguyễn Hữu Thọ**, Chủ tịch QH, Phó chủ tịch HĐNN.
- 17—Đồng chí **Huỳnh Tấn Phát**, Phó chủ tịch HĐNN, Chủ tịch Đoàn chủ tịch UBTTQVN.
- 18—Đồng chí **Nguyễn Xiển**, Tổng thư ký Đảng XHVN, Phó chủ tịch QH.
- 19—Đồng chí **Nghiêm Xuân Yêm**, Tổng thư ký Đảng DCVN, Phó chủ tịch QH.
- 20—Đồng chí **Hoàng Trường Mĩ**, UVBCHTU Đảng CSVN, Trưởng ban dân tộc TƯ, Chủ tịch Hội đồng dân tộc.
- 21—Đồng chí **Nguyễn Thị Định**, UVBCHTU Đảng CSVN, Chủ tịch BCHTU Hội LHPNVN.
- 22—Đồng chí **Phạm Thế Duyệt**, UVDKBCHTU Đảng CSVN, quyền Chủ tịch TCDVN.
- 23—Đồng chí **Vũ Mão**, UVBCHTU Đảng CSVN, Bí thư thứ nhất BCHTU Đoàn TNCSHCM.
- 24—Linh mục **Võ Thành Trinh**, Chủ tịch UB đoàn kết công giáo yêu nước VN, Phó chủ tịch QH.
- 25—Hòa thượng **Thích Đức Nhuận**, Pháp chủ giáo hội Phật giáo VN.

QUY ĐỊNH VỀ NGHI THỨC CẢ NƯỚC ĐỀ TANG ĐỒNG CHÍ TÔNG BÍ THƯ LÊ DUẨN

Trong lễ quốc tang đồng chí Tông bí thư Lê Duẩn, Ủy ban lễ tang Nhà nước quy định:

1) Trong năm ngày lễ quốc tang, từ ngày 11 đến ngày 15-7-1986, đình chỉ mọi cuộc liên hoan, tổ chức vui chơi.

2) Tru sở các cơ quan của Đảng, chính quyền và các đoàn thể từ trung ương đến xã, các cơ quan đại diện nước ta ở nước ngoài treo cờ tang (Quốc kỳ có dải băng đen).

3) Tại thủ đô Hà Nội, tổ chức lễ viếng trong hai ngày 13 và 14-7, lễ truy điệu và lễ an táng sáng 15-7-1986.

Các tỉnh và thành phố trực thuộc trung ương tổ chức lễ truy điệu cùng ngày với lễ truy điệu tổ chức tại thủ đô Hà Nội.

Các cơ quan đại diện nước ta ở nước ngoài tổ chức lễ truy điệu tại trụ sở.

TIỂU SỬ ĐỒNG CHÍ TÔNG BÍ THƯ LÊ DUẨN

(Tiếp theo trang 1)

giữ chức Bí thư Xứ ủy Trung Kỳ, và từ đó đến năm 1939, hoạt động tích cực của đồng chí góp phần quan trọng đưa lời cao trào đấu tranh sôi nổi trong cả nước.

Năm 1939, đồng chí Lê Duẩn được cử vào Ban thường vụ TƯĐ và cuối năm đó đã cùng đồng chí Nguyễn Văn Cừ, Tổng bí thư của Đảng, chủ trì Hội nghị lần thứ 6 BCHTU, quyết định thành lập Mặt trận phản đế Đông Dương thay Mặt trận dân chủ, chuyển hướng cuộc đấu tranh cách mạng sang một thời kỳ mới.

Năm 1940, đồng chí lại bị địch bắt ở Sài Gòn, bị kết án 10 năm tù và đày đi Côn Đảo lần thứ hai cho đến khi Cách mạng tháng Tám 1945 thành công, đồng chí được Đảng và Chính phủ đón và đất liền, tham gia cuộc kháng chiến ở Nam Bộ.

Năm 1946, ra Hà Nội, đồng chí Lê Duẩn làm việc bên cạnh Chủ tịch Hồ Chí Minh, góp phần cùng TƯĐ chuẩn bị cuộc kháng chiến chống Pháp. Cuối năm đó, đồng chí được Bác Hồ và TƯĐ cử vào lãnh đạo cuộc kháng chiến ở Nam Bộ. Tại Đại hội lần thứ II của Đảng, năm 1951, đồng chí được bầu vào BCHTU và BCT. Từ năm 1946 đến năm 1954, với cương vị Bí thư Xứ ủy, rồi Bí thư Trung ương Cục miền Nam, đồng chí đã lãnh đạo Đảng bộ miền Nam tổ chức cuộc kháng chiến ở Nam Bộ và tiến hành cải cách ruộng đất trong các vùng giải phóng.

Từ năm 1954 đến năm 1957, sau khi Hiệp định Giơ-ne-vơ được ký kết, đồng chí Lê Duẩn ở lại miền Nam để lãnh đạo phong trào cách mạng. Trong những năm tháng vô cùng khó khăn này, đồng chí đã sống trong lòng nhân dân, được quần chúng bảo vệ, từ những vùng nông thôn hẻo lánh đến trung tâm các thành phố đều củng cố các cơ sở cách mạng, chuẩn bị cuộc chiến đấu chống Mỹ.

Năm 1957, trung ương cử đồng chí lãnh đạo công việc chung của Đảng bên cạnh Hồ Chủ tịch. Năm 1960, tại Đại hội lần thứ III, thay mặt BCHTUĐ, đồng chí Lê Duẩn đã đọc Báo cáo chính trị, trong đó nêu ra hai chiến lược cách mạng: tiến hành cách mạng xã hội chủ nghĩa ở miền Bắc, hoàn thành cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân ở miền Nam, kết hợp cách mạng hai miền nhằm mục tiêu chung hoàn thành giải phóng dân tộc, thực hiện thống nhất nước nhà. Tại đại hội này, đồng chí được bầu lại vào BCHTU, được bầu vào BCT, giữ chức Bí thư thứ nhất và Bí thư Quân ủy Trung ương.

Suốt 15 năm trên cương vị này, trong hoàn cảnh đất nước trải qua thử thách cực kỳ nghiêm trọng và tình hình quốc tế diễn biến phức tạp, đồng chí Lê Duẩn đã cùng BCT và TƯĐ kiên định đường lối độc lập, tự chủ, tranh thủ sự viện trợ, giúp đỡ và đoàn kết quốc tế, sáng suốt lãnh đạo nhân dân và các lực lượng vũ trang cách mạng cả nước ta đánh thắng giặc Mỹ xâm lược và tay sai, giải phóng miền Nam, thống nhất Tổ quốc, đưa cả nước ta tiến lên chủ nghĩa xã hội.

Tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IV của Đảng (năm 1976) và lần thứ V (năm 1982), đồng chí Lê Duẩn lại được bầu vào BCHTU và được cử vào BCT, giữ chức Tổng bí thư.

Tại Đại hội lần thứ IV, Báo cáo chính trị của BCHTU do đồng chí trình bày đã tổng kết thắng lợi của cuộc kháng chiến chống Mỹ, vạch ra đường lối chung của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa ở nước ta.

Tại Đại hội lần thứ V, thay mặt BCHTU, đồng chí trình bày Báo cáo chính trị, vạch rõ hai nhiệm vụ chiến lược, xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội, bảo vệ vững chắc Tổ quốc xã hội chủ nghĩa; đồng thời định ra chiến lược kinh tế trong chặng đường đầu tiên của thời kỳ quá độ.

Hơn mười năm nay, đoàn kết chung quanh BCHTUĐ do đồng chí Lê Duẩn đứng đầu, nhân dân và quân đội nhân dân Việt Nam đã anh dũng đánh thắng hai cuộc chiến tranh bảo vệ Tổ quốc chống bọn bành trướng bá quyền Trung Quốc và bọn tay sai ở biên giới tây nam và biên giới phía bắc, đạt được những thành tựu quan trọng trong công cuộc khai phục, cải tạo và phát triển kinh tế, phát triển văn hóa theo chủ nghĩa xã hội.

Là học trò xuất sắc và gần gũi của đồng chí Hồ Chí Minh kính mến, đồng chí Lê Duẩn là một nhà lãnh đạo lỗi lạc của Đảng và một nhà lý luận sáng tạo, phong phú, với những đức tính quý báu, giàu lòng nhân ái, giản dị và khiêm tốn. Trong hoạt động quốc tế, đồng chí đã góp phần rất quan trọng vào việc xây dựng, củng cố tình đoàn kết đặc biệt Việt Nam—Lào—Cam-pu-chia, củng cố và phát triển sự hợp tác toàn diện và tình hữu nghị anh em giữa Việt Nam với Liên Xô và các nước khác trong cộng đồng xã hội chủ nghĩa, trong việc kiên trì bảo vệ sự trong sáng của chủ nghĩa Mác—Lê-nin, tăng cường tình đoàn kết chiến đấu trong phong trào cộng sản, công nhân quốc tế và phong trào độc lập dân tộc. Đồng chí Lê Duẩn là đại biểu Quốc hội khóa II đến khóa VII.

Do những cống hiến to lớn của đồng chí Lê Duẩn, Đảng và Nhà nước ta đã tặng đồng chí Huân chương Sao Vàng. Các nước anh em Liên Xô, Lào, Cam-pu-chia, Ba Lan, Bun-ga-ri, Cu-ba, CHDC Đức, Hung-ga-ri, Mông Cổ, Tiệp Khắc đã tặng đồng chí nhiều huân chương cao quý. Ủy ban Giải thưởng quốc tế Lê-nin cũng tặng đồng chí giải thưởng "Vì sự nghiệp củng cố hòa bình giữa các dân tộc".

★★★★

PHÁT HUY KẾT QUẢ BƯỚC ĐẦU TỰ PHÊ BÌNH VÀ PHÊ BÌNH

● Các lực lượng, binh chủng CAND thủ đô sôi nổi đẩy mạnh các mặt công tác, chiến đấu, phục vụ nhân dân

Ngày 4-7, Công an thành phố đã sơ kết bước 1 đợt sinh hoạt chính trị tự phê bình và phê bình trong toàn lực lượng.

Thực hiện các chỉ thị của Ban BTƯĐ, Thường vụ Thành ủy và Bộ nội vụ, cán bộ, đảng viên, chiến sĩ ở mọi cấp đã tiến hành tự phê và phê bình trên 3 mặt: Phẩm chất chính trị (trong đó có nội dung kiểm điểm việc thực hiện nhiệm vụ chính trị từ năm 1961 tới nay) phong cách lãnh đạo, thực hiện chính sách cán bộ.

Lãnh đạo công an thành phố cũng đã sơ kết đợt tập trung chỉ đạo sâu sát nhằm mục đích xây dựng lực lượng công an - nhân dân, một lực lượng vũ trang của Đảng bộ và nhân dân Thủ đô, thêm trong sạch, vững mạnh, nâng cao ý chí chiến đấu, tinh thần cảnh giác cách mạng, chủ động tiến công các bọn tội phạm, nâng cao ý thức tổ chức kỷ luật nhằm đáp ứng yêu cầu đảm bảo an ninh trật tự trong giai đoạn mới của cách mạng dưới sự lãnh đạo toàn diện của các cấp ủy đảng và chính quyền địa phương.

Trên cơ sở Đảng lãnh đạo, chính quyền quản lý, nhân dân làm chủ trên mặt trận an ninh thủ đô, lực lượng công an nhân dân đã có nhiều cố gắng trong việc phát động, tổ chức phong trào quần chúng bảo vệ ANTO, tiến công và liên tục tiến công các bọn tội phạm, góp phần xuất sắc kỷ cương xã hội, bảo vệ sản xuất, sản phẩm chiến đấu... Từ năm 1962 tới năm 1965 công an thủ đô liên tục được Hội đồng Bộ trưởng tặng cờ thưởng luân lưu "Đơn vị dẫn đầu Thủ đô về an ninh Thủ quốc" của các lực lượng CAND Việt Nam.

Ban giám đốc, ban chấp hành đảng bộ, các Ban, Phòng, Trường, Trại, Quận, Huyện, Thị xã, Thị trấn, Phường đã nghiêm túc tự phê bình và đề ra các biện pháp sửa chữa ngay các khuyết điểm. Ở nội thành, công an các phường Hàng Đào (quận Hoàn Kiếm) Ngõ Thợ Nhuộm (quận Hai Bà Trưng), Cát Linh (quận Đống Đa) Trúc Bạch (quận Ba Đình) được chọn làm điểm, rất kinh nghiệm cho việc chỉ đạo chung.

Việc tự phê bình và phê bình có sự do cấp ủy quận, huyện, thị xã, thị trấn, phường chỉ trì. Tham gia phê bình có cấp ủy, chính quyền, các ngành, đoàn thể, các cán bộ chủ chốt và đại biểu các tầng lớp nhân dân. Mọi người đều thẳng thắn, bình dương những cố gắng của cán bộ, đảng viên, chiến sĩ công an trên lĩnh vực

đảm bảo an ninh trật tự, đã đấu tranh làm giảm tội phạm, góp phần tích cực vào việc quản lý xã hội. Tuyệt đại đa số cán bộ, đảng viên, chiến sĩ xứng đáng là những con em yêu quý của nhân dân lao động Thủ đô.

Mọi người đã thẳng thắn nêu các khuyết điểm trên lĩnh vực đấu tranh với các bọn tội phạm nhất là tội phạm kinh tế chưa mạnh, việc quản lý hộ khẩu, nhân khẩu chưa tốt, phong trào quần chúng bảo vệ ANTO phát triển chưa đồng bộ. Nhiều cấp, nhiều nơi còn gây phiền hà, hành chính cứng nhắc.

Một số cán bộ, chiến sĩ khi tiếp xúc, giải quyết công việc đã hách dịch, cửa quyền, sách nhiễu, với vĩnh thêm chỉ có trường hợp ăn hối lộ. Qua thăm tra, xem xét, giám đốc CATP đã quyết định thi hành kỷ luật với một số người vi phạm trong đó có cả phụ trách phòng, công an huyện, phường.

Nghị quyết tiếp thu phê bình của nhân dân, một số khuyết điểm đã được sửa ngay như chỉ huy các cấp thường xuyên cùng với cán bộ trực ban giải quyết công việc hằng ngày, không để dân phải chờ đợi, lập thêm nhiều hòm thư nhận ý kiến phê bình, xây dựng, khiếu nại đã giải quyết nhanh chóng, chính xác. Mọi đơn vị đều cải tiến phương pháp chỉ đạo, chỉ huy, đẩy mạnh việc kiểm tra điều lệnh, tác phong và công việc hằng ngày của cán bộ, chiến sĩ, rà soát lại đội ngũ, bố trí lực lượng nhằm nâng cao hiệu suất công tác và chiến đấu. Qua tiếp thu phê bình, các mặt công tác, chiến đấu, xây dựng lực lượng

đã có tiến bộ mới. Trên một ngàn gương tốt đã xuất hiện trong tiến công tội phạm. Liêm khiết và phục vụ nhân dân.

Đồng chí giám đốc công an thành phố đã hướng dẫn các đơn vị làm thật tốt các công tác trọng tâm trước mắt cũng như cơ bản, tiếp tục thực hiện các kế hoạch, biện pháp, phát huy ưu điểm, sửa chữa khuyết điểm và phát động một đợt thi đua mới tiến tới tổng kết phong trào "Học tập thêm nhuần sâu sắc và thực hiện nghiêm túc Sáu điều dạy của Bác Hồ kính yêu đối với CAND" bước vào phong trào "Hành động cách mạng theo Sáu điều dạy của Bác Hồ kính yêu", xây dựng đơn vị vững mạnh, toàn diện, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ chính trị năm 1966 trong đó góp phần bảo vệ thắng lợi Đại hội Đảng các cấp và Đại hội đại biểu toàn quốc của Đảng lần thứ 6.

Vừa qua, quận Đống Đa đã sơ kết qua hai năm thực hiện công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu. Các đồng chí Cao Phòng, Tổng cục phó Tổng cục cảnh sát nhân dân; Tôn Tích Phong, Bí thư quận ủy; Nguyễn Văn Nhân chủ tịch UBND quận tới dự.

Báo cáo sơ kết đã nêu rõ: Từ nhận thức sâu sắc tầm quan trọng của công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu, quận ủy và UBND quận đã đề ra nghị quyết coi đó là một nhiệm vụ trọng tâm, thường xuyên của đảng bộ, chính quyền các cấp trong quận. Được sự giúp đỡ của các ngành, đoàn thể, công an quận đã tổ chức tập huấn cho cán bộ, chiến sĩ quản trị được mục đích, yêu cầu, nội dung của công tác, gắn liền với việc thực hiện Sáu điều dạy của Bác Hồ kính yêu, các phong trào thi đua lập công đảng Đảng, các chuyên đề cải tiến phương pháp chỉ huy, chỉ đạo, thi công an

QUẬN ĐỐNG ĐA

ĐẢNG ỦY, CHÍNH QUYỀN CHỈ ĐẠO SÁT VIỆC QUẢN LÝ HỘ KHẨU, NHÂN KHẨU

Đường phố giới... đã động viên cán bộ, chiến sĩ hoàn thành nhiệm vụ, công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu đã được triển khai rộng khắp ở 202 cụm dân cư của 26 phường và 372 cơ quan, xí nghiệp, trường học, hợp tác xã đóng trên địa bàn quận với việc nhằm giảm phạm pháp hình sự, xây dựng cụm dân cư, cơ quan, nhà máy, xí nghiệp đạt tiêu chuẩn an toàn. Công an đường phố đã làm tham mưu đắc lực cho các chỉ bộ đường phố đã triển khai công tác này, đã phát động quần chúng nhân dân làm tốt công tác phòng ngừa, đi gửi và báo... Các địa bàn trọng điểm và kinh tế đã làm tốt công tác liên kết với các đơn vị đóng trên địa bàn, đề ra những biện pháp phòng ngừa.

Các tổ chức quần chúng ở cơ sở được củng cố và hoạt động ngày càng có hiệu quả. Các cụm dân cư đều thành lập điểm báo tạm trú, tạm vắng. Đã có 84.674 lượt nhân dân tham gia công tác tuần tra nghĩa vụ, qua đó phát hiện, ngăn chặn kịp thời 93 vụ trộm, cắp tài sản, XHCN, tài sản công dân. Các phường Văn Miếu, Kim Giang, Hàng Bột, Trung Tự, Thượng Đình, Thanh Xuân Bắc, Phương Mai là những phường làm tốt công tác này. Đã phối hợp với các cơ quan, xí nghiệp, trường học quản lý, giáo dục những người có tiền án, tiền sự và số thanh thiếu niên chậm tiến năm 1965 và quý I năm 1966, quận Đống Đa đã giải quyết công an việc làm cho 338 người trước đây đã từng vi phạm luật pháp.

Do có những biện pháp thiết thực, phù hợp với tình hình của từng địa bàn, và sự chỉ đạo của cấp ủy, chính quyền các cấp, nên thời gian qua các lực lượng bảo vệ an ninh quận đã xử lý kịp thời bọn tội phạm kinh tế hình sự. Năm 1965 có 117/202 tổ dân cư và 215 cơ quan, xí nghiệp, đạt tiêu chuẩn an toàn. Đã nhận được 189 thư khen của nhân dân và tinh thần phục vụ tận tụy, các gương tốt, việc tốt.

Báo cáo của phường Hàng Bột và cụm dân cư số 2 phường Văn Miếu đã nêu nhiều kinh nghiệm tốt trong công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu.

Các phường Kim Giang, Phương Liệt, Hàng Bột, Thổ Quan đã được Bộ Nội vụ tặng bằng khen và thành tích xuất sắc trong công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu.

LÀM TỐT HƠN TRẬT TỰ VỆ SINH TRONG MÙA HÈ

Sở Y tế và Hội chữ thập đỏ đã chủ trì cuộc tổng vệ sinh toàn thành phố lần thứ 4 vào ngày 29-6. Do làm tốt công tác tuyên truyền và sự cộng tác của các ngành, đoàn thể, nhất là UBND các quận đã chỉ đạo các cơ quan, xí nghiệp, trường học và nhân dân tham gia, việc làm tổng vệ sinh giữ gìn vệ sinh đường phố nơi công cộng được duy trì thường xuyên, đạt kết quả tốt. Một số đồng rác lưu cữu lớn đã được giải quyết, tình hình

Thành đoàn đã mở lớp tập huấn về công tác giữ gìn trật tự vệ sinh cho 30 thanh niên là những đoàn viên nòng cốt ở các cơ sở đoàn phường đã triển khai công tác giữ gìn vệ sinh đường phố...

Ban chỉ đạo của thành phố yêu cầu các quận có biện pháp xử lý các quán nước, một hàng mọt trở lại ở các vỉa hè và một số chợ "cỏ" họp tràn xuống lòng đường.

Ngành y, tế cùng các đội thanh tra công nhân tiếp tục kiểm tra tình hình vệ sinh công nghiệp, vệ sinh thực phẩm ở các cửa hàng thực phẩm, ăn uống. Chính quyền các quận, phường xử lý thích đáng với những gia đình buôn bán xăng, ăn cắp năng lượng điện, nuôi chó trái phép.

Đảm bảo vệ sinh ở các cơ sở y tế khá rõ rệt. Tuy nhiên ở các phường - Hàng Bột, chợ Khâm Thiên (quận Đống Đa) vẫn còn rác lượ, nhiều đoạn cống tắc, những điểm vệ sinh công cộng ở phường Bưởi, Đội Cấn và bệnh viện Xanh Pôn (Ba Đình) còn chưa sạch. Phường Minh Khai (quận Hai Bà Trưng) có nhiều đoạn cống tắc, hồ đường hỏng nặng, cần sửa chữa ngay, đây nhà C3 bệnh viện Bạch Mai rác vẫn còn lưu cữu nhiều, đầm rác lớn ở phố Hàng Mã (quận Hoàn Kiếm) chưa được dọn trước 7h sáng.

Sở điện lực đã phối hợp với công an xử lý nghiêm khắc ở trường hợp lấy cắp điện đã sản xuất trái phép. Đội kiểm tra quy tắc thành phố đã xử phạt một số cơ quan, xí nghiệp, sử dụng vỉa hè, lòng đường trái phép.

Cửa hàng lương thực Thủy Ai - Đơn vị Anh hùng lao động, một đơn vị mẫu mực trong phục vụ và bảo vệ tài sản XHCN.

Ảnh: VŨ HỮU DŨNG

VIẾT VỀ NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC TRONG SỰ NGHIỆP BẢO VỆ A.N.T.T Ở THỦ ĐÔ

NĂM 1974, sau ba năm học tập tại Trường trung cấp an ninh của Bộ công an, tôi được điều về làm cảnh sát trực ban ở công an thị trấn Văn Điển, huyện Thanh Trì.

Tổ trực ban của chúng tôi có bốn người và hai đồng chí cảnh sát khu vực phụ trách hai khối của thị trấn, ba đồng chí cảnh sát bảo vệ cùng đồng chí thượng úy trưởng đồn. Hầu hết các anh đều đã trên ba mươi, chỉ có tôi và đồng chí Cường cùng tổ là ít

tuổi nhất: tròn 20. Đồng chí Cường học ở Trường cảnh sát nhân dân, cũng mới về nhận công tác ở đây trước tôi có 3 tháng, nhưng khi nói chuyện với anh, tôi thấy anh nắm khá vững về nhiệm vụ của người trực ban. Không những thế anh còn nói thêm cho tôi biết về những tụ điểm phức tạp của thị trấn, những cơ quan, xí nghiệp đóng trên đất của thị trấn và vùng lân cận thường có việc liên quan phải giải quyết trong khi công an huyện ở xa. Lúc đó tôi cho rằng anh Cường có ý quan trọng hóa vấn đề, thực ra làm cảnh sát trực ban chỉ cần ngồi đúng vị trí, làm việc đúng giờ, giải quyết việc theo đúng pháp luật thế là xong, nhất là ở cái phố huyện bé tí tẹo trên trục đường quốc lộ này làm gì có nhiều việc phức tạp mà phải « ồm ồm cho rậm bưng ».

Suy nghĩ ấy của tôi càng được củng cố bởi lẽ tôi đã làm việc hơn hai tháng nhưng không có vụ việc gì lớn xảy ra. Hằng ngày, tôi chỉ việc ký vào sổ bàn giao một đồng vền vền: Tình hình không có gì (1). Có chăng chỉ là một vài lần chứng nhận người vào trình báo mất cắp trên xe buýt, vài vụ cãi cọ đánh lộn nhau do chen lấn mua hàng ở chợ thị trấn. Nếu trực ca tối thì thêm một nhiệm vụ xác nhận vào sổ đăng ký tạm trú của quán trọ và một vài nhà dân có khách ngủ đêm lại. Hết ca trực là tôi đọc sách hoặc đi ngủ.

Cho đến một lần mà đến nay tôi vẫn nhớ đó là trưa ngày 25-4-1975, có gần chục người đi vào đồn. Trong số họ, tôi thấy một cô gái rất xinh, quần áo bần bệ, một bên tay áo rách, thấm đẫm máu. Đi cạnh cô gái là hai thanh niên một người vác trên vai chiếc xe đạp bị cong vành, một người túm áo ngực một thanh niên khác mặt mày cũng sưng sứt sứt rôm mẩn dấy theo chiếc xe máy Star vô đèn pha. Hai anh thanh niên kia nói oang oang:

— Anh ạ, chúng tôi chứng kiến anh đi xe máy này tự xưng « húc » vào cô bạn này. Chúng tôi nhìn rõ mười mười mà anh ta còn cãi là đã bấm còi, lại còn đổ vạ cho cô này là không xin đường. Đề nghị anh phạt cho hấn một mẻ và phải đền tiền chữa xe đạp. May mà không chết người, nếu không thì...

Mấy người dân tò mò đi theo, người thì nói cô gái có gờ tay xin đường, người khác lại bảo nghe hai anh bạn gọi cô gái rẽ tắt trước đầu xe nên bị đâm. Mọi người tranh nhau nói, tôi phải yêu cầu mọi người trật tự, nhưng trong thâm tâm cũng không biết ai đúng, ai sai và sẽ giải quyết theo hướng nào. Tôi hỏi anh thanh niên đi xe máy:

— Anh cho xem giấy tờ xe, bằng lái và nói tóm tắt sự việc.

Anh thanh niên đưa cho tôi đầy đủ những giấy tờ tôi yêu cầu và nói:

— Tôi đang có việc rất bận, nhưng tôi đi với tốc độ vừa phải, hơi chậm nữa là khác vì lúc đó trên đường có rất nhiều ô-tô. Qua cửa hàng bách hóa, đột nhiên chỉ này—anh ta chỉ sang cô gái lúc này đang thẹn đỏ mặt nghe hai anh thanh niên thì thầm điều gì vào tai không rõ—chị này rẽ tắt trước đầu xe của tôi, tôi đạp phanh và đánh tay lái nhưng bất ngờ quá nên vẫn húc vào ngang xe chị ấy ngã, tôi cũng ngã.

Tôi hỏi cô gái:

— Anh ấy nói như vậy có đúng không, chị?

CÙNG TUỔI 20

Cô gái đáp ứng:

— Dạ... em có... có gờ tay xin đường, nhưng anh ấy phanh không kịp... có bạn em biết...

— Đúng thế đấy, anh ạ—Hai thanh niên lại tranh nhau nói.

Tình thế lại đẩy tôi đến sự lúng túng hơn. Qua hai câu hỏi, tôi vẫn chưa xác định được ai là người nói đúng. Đúng lúc đó Cường đi vào đồn, anh ghé tai tôi nói nhỏ: « Cậu để mình giải quyết hộ cho » rồi anh xin phép mọi người và nói:

— Trước hết tôi xin hỏi chị, lúc chị đi xe, trên tay lái xe chị có treo túi gì không?

Cô gái đáp:

— Có, em có chiếc túi xách bên trong đựng chực trứng gà.

— Đúng vậy, tôi đã thấy chỗ trứng vỡ cạnh vết phanh của xe máy, vậy khi hai anh bạn của chị đây chột nhín thấy chị, họ cất tiếng gọi, chị có nhận ra bạn hay không?

— Có chứ ạ, em đang đi nghe tiếng gọi, em quay sang. Thấy bạn em, em mới rẽ sang.

— Chị biết đi xe đạp lâu chưa?

— Dạ, từ hồi còn học lớp 5 cơ ạ.

Hai anh thanh niên bạn cô gái cười và nói: Chém vào:

— Anh hỏi lạ, bây giờ thanh niên ai chả biết đi xe đạp.

Cường vẫn điềm tĩnh:

— Nhưng lúc đó chị treo túi trứng ở tay lái, chị đi có cần thận hơn phải không?

— Vâng, em phải giữ chặt, vì chiếc túi cứ lúc lúc chực đập vào khung xe.

— Vậy là khi chị nghe tiếng gọi, chị rẽ sang đường ngay trong lúc cả hai tay vẫn phải vừa lái vừa giữ túi trứng?

— Dạ...

— Tôi đã xem hiện trường, vết phanh xe máy mờ và ngắn, tôi cũng đã vừa thử ấn phanh của xe, phanh tốt. Một số khách đang đợi đi xe buýt nhìn thấy chị rẽ tắt đầu xe, tôi có mời một bác về đây làm nhân chứng, chị thấy thế nào?

— Dạ... em...

Cường bảo tôi:

— Đồng chí lập biên bản. Lỗi hoàn toàn thuộc về chị này. Tuy vậy—Cường nói thêm—nếu như anh và chị thỏa thuận được với nhau cách giải quyết mềm dẻo hơn thì tùy anh và chị.

Cô gái nói:

— Em có lỗi, em xin lỗi anh và xin đền chiếc kính đèn pha.

Anh thanh niên đi xe máy nở nụ cười rạng rỡ:

— Thôi chị ạ, tôi còn chiếc pha đèn « sơ cua » ở nhà. May mà chị không bị thương nặng, tôi xin chịu một nửa tiền rằn lại vành xe đạp của chị.

Cường nói:—Còn hai anh vào trạm xá ủy ban xin bông và thuốc đỏ ra băng tay cho bạn các anh.

Hai anh thanh niên và cô gái im lặng không nói gì, lặng lẽ đứng lên vào trạm xá. Mọi người chấp nhận cách giải quyết đó và đưa nhau ra hiệu chữa xe đạp. Còn lại Cường và tôi, tôi nắm tay anh:

— Cảm ơn cậu, thú thật là việc vừa rồi làm mình lúng túng quá.

— Có gì đâu, mình vừa đi trên huyện về qua đó thấy mọi người nói có vụ tai nạn. Biết phiên cậu trực, ngồi một mình không có nhân chứng, mình xem hiện tượng xong, hỏi một số người, họ cho biết sự việc... mình về ngay.

Cường nói rồi sang buồng bên ngủ vì đêm trước anh trực. Được một lát, đồng chí cảnh sát bảo vệ đưa và đồn ba đứa trẻ sắp xỉ 15 tuổi, trên vai mỗi đứa một thùng đựng đầy kem. Đồng chí cảnh sát bảo vệ nói với tôi:

— Nhân dân phản nản quá, nóng nực thế này có ít kem của hàng bán ra, gần chục đứa này chen vào mua sạch. Nó còn chửi lại người xếp hàng. Lần này—cậu lập biên bản gọi bố mẹ chúng nó lên bắt ký giấy bảo lãnh và buộc gia đình không được cho chúng nó làm cái trò này nữa. Hai cậu này là con ông Lâm xe bò đấy. Nhà cậu ta giàu thế mà chẳng cho con học hành gì cả, chỉ cốt kiếm tiền, tệ quá. Còn có bé gái này mới thấy ra cửa hàng gần tuần nay, không biết ở đâu, cậu hỏi kỹ xem.

Đang bực mình, tôi gắng giọng nói với mấy đứa trẻ:

— Cứ ngồi đấy đi, xếp mấy thùng kem vào góc nhà kia.

Nói rồi tôi bỏ mặc chúng và cầm tờ báo Công an nhân dân cầm cúi đọc, chẳng buồn để ý gì nữa. Chợt tôi thấy

(Xem tiếp trang 7)

Chỉ có sự day dứt của ba người thôi ư?

CÓ gì nặng nề đâu nhỉ? Tờ báo được gấp lại rồi sao anh cứ băn khoăn mãi? Có một cái gì đấy trăn trở trong tâm lòng đầy ưu ái của anh—một nhà giáo đã nhiều năm mang tiếng nói, tâm hồn đến với hàng ngàn trái tim. Thật ư? Chả nhẽ số phận có gái lại đáng thương đến thế. Từ một cô gái trẻ đẹp, con nhà khá giả, cái gì đã dẫn đến con đường tội lỗi. Cô đã tự mình đạp đổ tất cả: Sự trong sáng của tình yêu, cuộc sống bình thường êm ả, hạnh phúc gia đình, một tương lai... Chợt tia sáng lóe lên trong anh. Hay đây chỉ là sự khai triển dựa vào một nguyên mẫu trong cuộc sống của cây bút nào

đó—hư cấu, đó là quyền của họ. Và nếu sự thật như thế, anh sẽ nhẹ nhõm biết chừng nào. Nhưng nếu có thật. Thế là anh quyết định đi đến địa danh nêu trong câu chuyện để tìm hiểu thực chất vấn đề với hy vọng ít nhất cũng với đi phần nào điều chỉnh, khoan về số phận cô gái. Anh đã đến và chính đồng chí trưởng công an phường kẻ cho anh nghe chỉ tiết câu chuyện này:

... « Cô gái hai mươi năm tuổi. Khuôn mặt trắng trẻo tái đi vì sợ hãi. Đôi mắt mờ to ngơ ngác, trong đó nét

bối rối, hoang mang còn vương vất. Đây là Kim A, thủ phạm của vụ trộm chiếc máy cắt-sét vừa bị bắt cùng với tang vật. Điều gì ẩn giấu đằng sau tiếng khóc có vẻ chân thành ấy. Đồng chí sĩ quan trực ban đã hoàn tất việc sơ cung. Đơn giản quá! Cô gái lần đầu phạm tội. Việc xử lý cũng dễ dàng. Với quyền hạn của trưởng công an phường, tôi đặt bút ký vào báo cáo đề xuất lên cấp trên cảnh cáo cô ta, vì mới phạm tội lần đầu. Tài sản được chuyển giao cho người mất. Vụ án được khép lại chỉ

trong vòng một giờ đồng hồ. Xong—tôi xoa tay hài lòng. Bất giác tôi nhớ đến vẻ mặt rạng rỡ của người chủ khi nhận lại chiếc máy cắt-sét. Song kỳ lạ, khuôn mặt anh ta chợt sật lại, nhần nhúm: « không, không thôi tôi không tin ». Thủ phạm chính là cô em dâu tương lai, anh hàng yêu quý. Kim A. sinh trưởng trong một gia đình khá giả, con út. Sự chiều chuộng đã tạo cho cô những thói quen hưởng thụ, cà-phê, nhạc: Disco. Chính ở những nơi ăn chơi ấy cô đã đến với tình yêu. Chàng trai

manh mẽ, chịu lắng. Họ đến với nhau. Ông bố công chức và cô gái sinh viên. « Kệ nó đi, giờ đâu có lo vợ vốn là một điện chặc luật! » — Phải bắt nó bố bảo:

— Dào ôi, h đây—bà chỉ cần hộ nhỏ của con Lận—đấy hi nước, nước n cái gì. Con n Bà út tốt miêng—Cứ hết, theo răn (Xem tiếp)

Em bé co

Tôi bỗng gặp

Lao xao hè, vẫn vút nh
Cái chuở năm nào treo
Áo rách toạc, về nhà, m
Vết đau lòng hóa sẹo
Cây sấu rùm rờa theo

Tóc đã bạc vẫn sót th

Chiều hôm ấy
Gặp anh đứng bên hè ph
Hai tay giơ như hứng

Miệng mỉm cười, ngườ
Như vậy gọi vòm cây n
Tôi dừng bước—và, ch

Miệng thắm kêu: « Con
Trên cành cao một chú b
Như con vượn đánh đu
« A! Giỏi quá!... » Ti

« — Đặt chân sang... th

Thời gian như ngừng lạ
Hồi hộp đợi giữa chùm
Anh công an vẫn nhéo
Miệng vẫn cười hồi h

Tôi đứng nao nao chẳng
Hai tay cũng theo anh
Em bé đang từ từ tui
Chơi với sao... một tì

Không biết trong tôi đ
Rung rung nhớ cái lầ
Thì lúc ấy anh công an
Ôm gọn vào lòng chủ b
Đường phố dài chợt rộn
Kêu inh ỏi như reo như
Hàng cây thắm thoáng

Đưa tôi vào kỷ ức xa
Mà nhớ rằng: mình k

Em bé ơi! lúc treo c
Anh công an tìm thấ

PHON

(Tiếp theo số 65 và hết)

AN cơm xong, một số khách trọ vội vã mang hương hoa đi lễ chùa ngay, nhưng cũng có một số người không đi mà nằm nhà chuyện văn hoặc đọc sách. Hùng Thanh cũng giờ cuốn truyện Cổ tích Việt Nam đọc cho thằng cu Xiêm nghe. Được một lát nó ngủ tít thò lỏ. Hùng Thanh cũng ngủ gà sau một đêm thức trắng. Riêng gã em nuôi, tên Quang, chỉ ngồi hút thuốc khan. Thỉnh thoảng y đi ra cửa, nhưng chỉ thoáng một chút lại về ngồi ngay ở đầu giường. Ở giường bên cạnh, chị Lan nằm quay mặt vào tường không rõ là thức hay ngủ.

Buổi chiều mùa đông nhanh chóng bị bóng tối đỏ xuống. Những dãy núi đá tím sẫm lưng lửng, phía xa là cảng Cửa Ông nhấp nháy hàng ngàn ánh đèn của tàu vào ăn than trên các cầu cảng. Phố sá về tối nhộn nhịp thợ đi làm ca và người đi chơi sau một ngày làm việc. Đầu đó tiếng chi phát thanh viên Đài Tiếng nói Việt Nam re re đọc bản dự báo tình hình thời tiết. Gã em nuôi Quang tặc lười:

— Thời tiết thuận lợi quá, chỉ hai ngày hai đêm là các ông đến nơi ngon lành!

— Sao anh biết? — Hùng Thanh hỏi.

— Tôi đưa nhiều người đi rồi, bọn «tài công» ba tàu nó nói là chính xác. Cách chọn con nước, hướng theo sao trời, dùng la bàn và đài bán dẫn nghe thời tiết, cứ thế gióng buồm lên mà đi là tới nơi.

— Tôi nơi các ông mới quay về à?

— Không. Bọn nó chỉ đưa các ông đến vùng biển quốc tế rồi quay lại, các ông phải tự đi tiếp.

Hùng Thanh sững sốt:

— Toàn người chưa đi biển với đàn bà, trẻ con làm sao mà đi tiếp được?

— Cái đó thì chịu, phải liều chứ biết làm sao. Tháng trước có 2 thuyền đi, 1 thuyền đã có người gửi thư về.

— Còn thuyền kia?

— Chưa thấy gì.

Hùng Thanh thấy cảm giận. Anh chỉ muốn đâm một quả vào cái mồm lún phún râu đang nói những điều hết sức thờ ơ về sinh mạng hàng chục con người mà chúng dụ dỗ cốt chỉ để lấy tiền, còn đầu phó mặc cho họ cái chết nhiều hơn sự sống. Anh nhớ đến một lần chị Lan tâm sự với anh, chị nói: «Em biết đi là cầm chắc cái chết. Đối với em đưa con là tất cả. Còn em, cuộc đời coi như không còn gì nữa». Hùng Thanh thấy ghê tởm vì mưu mô thâm độc của kẻ thù phối hợp với bọn bắt lương làm điều phi nghĩa dẫn những con người gặp cảnh éo le, nhẹ dạ gửi thân cho chúng. Bất giác anh đưa tay lên ngực chạm phải băng khâu súng ngắn đeo ở nách. Anh tự nhủ: «Chỉ lát nữa thôi, chúng mày sẽ phải trả giá. Chúng mày sẽ phải

nói hết sự thật để mọi người đều biết sự khốn nạn của chúng mày».

Bầu trời le lói mấy ánh sao yếu ớt trong sương đêm đang giăng đầy. Tên Quang quay về quán trọ đúng 7 giờ tối, nhận nhờ cười với Hùng Thanh và ghé vào tại anh:

— Mời anh đi cùng với tôi nghe cách thức của chuyến đi, sau đó quay về đây, lấy đồ đạc và đưa chị ấy theo. Đúng 12 giờ

Quang cười và ghé vào tai Hùng Thanh nói nhỏ:

— Nói thật nhé, toàn loại có «phốt» như ông cả đấy, chúng nó muốn «chuồn» cho nhanh.

Hùng Thanh nói:

— Tôi cũng muốn nhanh nhanh cho xong.

— Ai chủ thế, tâm lý chung mà—Gã nói giọng thông cảm.

Trong bóng tối nhem nhảm, Hùng Thanh cũng mất nhìn để

ngã thế nào, anh vội chạy lên dốc. Ánh đèn pin quét loang loang phía sau. Kẽ nào đó vội vút dài, súng loạt soạt vào bụi lau hồng phi tang. Một tràng súng AK rền đánh quét tia lửa lên trời và tiếng hô đánh gọn:

— Đứng lại! Ai chạy sẽ bị trừng trị.

Hùng Thanh nghe tiếng thốt hồn hèn sau lưng. Anh ngoái lại. Cái dáng béo lùn của Quang và chiếc

CHUYỆN VƯỜN LÁ THU TỬ BÊN KIA ĐẠI DƯƠNG

Minh họa: HUY TOÀN

đêm, chúng tôi đưa xuống thuyền.

Hùng Thanh đứng dậy, chị Lan nhìn anh, anh nói:

— Em và Xiêm ở lại. Anh đi mua ít hương hoa sẽ quay lại ngay. Rồi Hùng Thanh như lướt lông mày về phía một trịnh sát ngồi ở phía giường ngoài. Nhìn mắt anh, chị Lan yên tâm ngồi xuống giường. Hùng Thanh vui vẻ đi ra trong khi đồng chí trịnh sát ở giường phía ngoài đang vờ rử chần chừ chuẩn bị đi ngủ. Họ chẳng có ám hiệu gì với nhau nhưng Hùng Thanh hiểu rằng, cấp trên đã cử người bảo vệ mẹ con chị Lan thay anh để anh yên tâm bước vào giờ phút quyết định của trận đánh.

Nơi tụ họp của bọn chúng là khe suối sát dưới chân bậc đá dẫn lên đền Cửa Ông. Chúng có khoảng gần hai chục tên. Hai chục bóng đen ở đó không nhìn rõ mặt. Có tên mang theo hành lý, có tên cầm bó hương lộp lộp tàn lửa. Tên Quang đưa Hùng Thanh đến nơi trong lúc bọn chúng đang làm rầm rầm đứng bàn bạc. Thấy tên Quang đến, một tiếng người reo nhỏ:

— Ông anh lâu quá, chúng em chờ mãi.

ước chừng khoảng cách đối với từng tên khi chuyện xảy ra. Anh lưu ý cả đường đi, địa thế cần thiết cho việc rút lui của mình khi đồng đội xuất hiện. Hùng Thanh căng thẳng chờ đợi bọn chúng hội ý. Lúc này anh mong đến cháy ruột gan làm sao để đồng đội của anh xuất hiện đúng lúc, bắt quả tang bọn chúng với đầy đủ tang vật, chứng cứ.

Ám sắc của giọng nói nặng tiếng địa phương pha tạp ngọng ngọng của tên «tài công» cất lên:

— Thuyền và nước uống đủ ca rồi. Bây giờ các ông nộp tiền đi. Súng, la bàn, đài bán dẫn đây, các ông bầu ra một ông nhóm trưởng mà giữ. Chúng tôi chỉ chèo thuyền theo đường lạch quen thôi.

Mọi người lục tục mở túi. Tiếng sột soạt đếm tiền. Gã em nuôi tên Quang nhanh chóng cầm từng xấp tiền nhét vào chiếc túi du lịch đeo bên người.

— Hých, đi!

— Bỏ mẹ, lẹ rồi chạy đi.

Đột nhiên có mấy tiếng kêu khô, gàn, tiếng người ngã, tiếng súng nổ. Hùng Thanh rút súng giáng một nhát vào gáy tên em họ Quang rồi không kịp nhìn y

mũ lông y đội nháp nhòm sau anh. Anh vờ trượt chân, ngã quay trở xuống dốc và thế là tên Quang cũng bị cuốn ngã theo lăn lông lốc xuống dốc người nhón nhào phía dưới.

Khi đứng dậy, Hùng Thanh bị một bàn tay tóm lấy cổ áo, một báng súng thúc vào sườn anh đau điếng, giọng nói của người đánh anh gần trong cổ:

— Mày định chạy hả thằng phản bội?

Tên Quang cũng bị khóa tay tại chỗ. Một người đàn ông đứng tuổi cầm đèn pin chiếu vào tấm chứng nhận công an nhân dân màu đỏ, nói lớn:

— Các anh đã bị bắt.

Hùng Thanh thở hắt ra, hồn đá vô hình đè nặng lồng ngực anh bấy lâu nay như bị hất tung đi. Anh sung sướng đưa tay vào chiếc khóa số 8 do đồng đội anh chia ra.

Tên Quang lợi dụng lúc mọi người lục tục bước theo топ chiến sĩ dẫn giải, ghé vào tai Hùng Thanh:

— Ông đừng nói quen tôi nhé. Coi như ta vô tình gặp nhau. Họ không có chứng cứ gì đâu.

Hùng Thanh gật đầu và suýt phì cười, khi nghĩ đến cuốn lịch sổ có dòng chữ của Quang trong túi áo anh.

Tất cả bị giải về công an phường Cửa Ông. Ở đây đã có đồng chí trưởng phòng an ninh của công an tỉnh Quảng Ninh ngồi đợi. Bọn người bị bắt đi vào trong về mặt hoảng loạn và thất vọng. Chúng bị chia nhỏ thành từng nhóm một và các chiến sĩ công an xét hỏi ngay không cho chúng kịp hoàn hồn.

Gần sáng, khi công việc xét hỏi ban đầu đã gần xong. Hùng Thanh xin đi ngoài. Hiểu ý anh, đồng chí phó trưởng phòng P. nói với chiến sĩ dẫn giải:

— Phải canh giữ cẩn thận tên ấy.

Ra ngoài sân, Hùng Thanh khoan khoái vận mình. Các khớp xương kêu răn rắc. Đồng chí chiến sĩ dẫn giải nói với Hùng Thanh:

(Xem tiếp trang 8)

Thủ đoạn cũ, nhưng vẫn có người lìn

Nhưng rồi sự thật vẫn là sự thật.

Hắn tên là Nguyễn Văn Y., sau khi tốt nghiệp lớp 7 cũ, y vào làm ở một công ty xây dựng. Làm không được bao lâu, y mắc sai phạm bị công ty cho thôi việc về nhà đi lang thang nhiều nơi. Y. làm quen với T. ở một đơn vị không quân. T. lại có người yêu làm văn thư ở đơn vị đó nên nhờ có ta mượn một số giấy công lệnh khống chỉ cho Y. ra chợ Trời sắm một bộ quần áo bộ đội, xoay một mũ cứng, lấy cấp một sao mũ, mua một cấp hiệu trung úy không quân cũ, một cặp da đen, đóng vai sĩ quan học viên «trường đại học quân sự»,

có lúc y còn giới thiệu là trợ lý cho một cán bộ cao cấp cơ quan X. đang cần thanh lý một vụn mét vài 0-phi. Trên 10 gia đình đã gửi Y. 6500 đồng, nhờ anh «mua hộ». Có mấy bà buồn vãi còn gửi số tiền nhiều hơn. Với số tiền trên, Y. vào Sài Gòn ăn chơi 3 tháng rồi quay ra bắc, nhờ một người bạn lái xe với tư thế một sĩ quan tới các gia đình đã gửi tiền báo tin chuẩn bị nhận hàng theo ngày giờ nhất định, làm cho họ lúc đầu nghi ngờ, nay lại tin, có người còn gửi thêm tiền.

Một buổi chiều trên hồ Tây, Y. hẹn gặp cô A. một người

«bạn gái» và biếu cô ít nước hoa, son phấn mua từ miền nam ra Cô A. là con gái của một ông cán bộ phòng bảo vệ nhà máy D. Cô đưa về nhà chơi và giới thiệu là bạn. Ông bố tin cậy nói chuyện cởi mở, một lúc đã đưa khẩu súng K54 ra hỏi Y. về trường hợp hỏng hóc. Y. nhận súng hứa là đưa về xưởng quốc phòng sửa chữa chỉ mấy hôm là xong và viên trung úy biến mất. Ông cán bộ bảo vệ mặt cảnh giác nọ sợ kỷ luật, không dám báo cáo cơ quan.

Cuối cùng Y. đã bị bắt cùng chiếc cặp da với các loại giấy tờ khống chỉ và khẩu súng ngắn K54 của bố «người yêu».

LÊ THUẦN THỨC

ĐÓ là một thanh niên tầm thước, đẹp trai đeo quần hăm trung úy thường lui tới gia đình ông T. ở xóm K.

Có lần gặp tổ kiểm soát quân sự, sau khi xem giấy tờ thấy đủ và anh trung úy lại dâng hàng đi làm «công vụ».

Nhưng có một người đã đến cơ quan công an báo tin là anh bộ đội này lên sao nhanh quá. Qua xác minh ban đầu có người cung cấp Y. tốt nghiệp lớp 10 đại bộ đội, được vào «trường đại học quân sự», có sáng kiến phát minh lớn nên được phong quân hàm trung úy vượt cấp. Nhà anh ta có mấy chiếc tủ toàn sách toán, lý, từ điển Nga — Việt, Pháp — Việt, Tư bản luận và nhiều sách khoa học khác v.v...

đ?

trên
phố
nhé
học
ve
g
da...
tháng
hội
phá
au

chao
ng
hình
lên
lưng
cường
hà
ai?
choai
vào

nhé
điều
điều
hề, tôi
rồi
ng
trời
đang
rắc
cấp
mắt
bên
phút
vui
nên
lời
a
húng

đang
đưa
bao
giờ
ngã
tổ

o me
tiếng
ve

con
gió
mát

có
thơ...
có
biết
em...?

HU

tiêu
sả
nhau
nhanh
n A... một
cố
về
lo
h niên
bây
minh». Bà
hiệu
đồ

tiếp— ông

hành
gì, xem
hàng
xóm:
con
ông
kỹ
cao, trong
đủ
cả. Có
minh, chắc
l g
trầu
vào
là «ngoan»

ang 7)

KHẮP NƠI ĐẦY MẠNH PHONG TRÀO QUẦN CHÚNG BẢO VỆ AN NINH TỔ QUỐC

CỤM DÂN CƯ SỐ 4 ĐẠT TIÊU CHUẨN AN TOÀN

THỜI gian qua, phần đầu thực hiện 4 nội dung an toàn, cụm dân cư số 4 phường Ô Chợ Dừa, quận Đống Đa đã triển khai nhiều biện pháp tích cực trong phong trào quần chúng bảo vệ ANTO và thu được những kết quả tốt.

Với 9 tổ dân phố, trong đó có các khu tập thể và nhiều xóm ngõ, nhưng do ý thức làm chủ của quần chúng được nâng cao, số vụ

việc xảy ra trong địa bàn đã giảm cơ bản.

Chi bộ đảng đã phân công các đảng viên tham gia vào đội ngũ cán bộ chủ chốt như bảo vệ dân phố, tổ trưởng, tổ phó an ninh nhân dân... tạo điều kiện cho đồng chí công an đường phố làm tốt công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu. Cụm quản lý, giáo dục số thanh, thiếu niên chậm tiến ở ngay từng tổ dân phố thông qua

việc kết hợp với gia đình, chính quyền, đoàn thể, đồng thời đề xuất giải quyết công ăn, việc làm cho số thanh niên đến tuổi lao động. Công tác phòng ngừa được tiến hành sâu rộng với nhiều hình thức phong phú. Phần lớn các hộ đi làm vắng đều có khóa trong, đi gửi về báo. Các hộ độc thân, neo người đều được các tổ dân phố có biện pháp bảo vệ an toàn. Do duy trì tốt công tác tuần tra, đã hạn chế nạn trộm cắp xe đạp. Bà con còn cùng nhau sửa chữa đường sá, mắc thêm máy nước, đèn điện...

Ảnh: BÙI NHIỀU

XỨNG ĐÁNG VỚI TIẾNG GỌI SẢN PHẨM

NHÀ máy an toàn đó lại là nhà máy sản xuất khóa Minh Khai. Tới thăm nhà máy, chúng tôi thấy rất rõ ý thức làm chủ của công nhân trong sản xuất, bảo vệ sản xuất. Chúng tôi gặp giám đốc Đặng Ngọc Trắc đang làm việc với ban thi đua và bảo vệ của nhà máy, sơ kết công tác sản xuất và bảo vệ sản xuất. Đồng chí Trắc cho biết: «Không những kế hoạch sản xuất được đảm bảo, mà nhà máy còn không hề xảy ra một vụ trộm tài sản XHCN nào, đó là điều đáng phấn khởi của đơn vị chúng tôi».

Tôi cảm nhận những câu nói vui của giám đốc, nhưng chứa một hàm ý, một sự đánh giá «Nhà máy muốn sản xuất những sản phẩm phục vụ việc đảm bảo an toàn cho xã hội thì trước hết nhà máy phải thực sự là một đơn vị an toàn».

Phần đầu được mục tiêu đó, ngoài việc khắc phục thiếu thốn vật tư, nguyên liệu để đảm bảo sản xuất, việc làm cho công nhân, Đảng ủy và giám đốc nhà máy còn đề ra nhiều biện pháp cụ thể, chỉ đạo lực lượng bảo vệ làm tốt công tác bảo vệ thiết bị máy móc, bảo đảm an toàn lao động. Đi đôi với công tác phát động quần chúng công nhân nhà máy tham gia phong trào bảo vệ ANTO, bảo vệ tài sản XHCN, nhà máy đã liên kết với công an phường trong công tác bảo vệ. Tự vệ nhà máy đã tham gia tuần tra 4 lực lượng với các tổ an ninh nhân dân ở các cụm dân cư giáp ranh nhà máy, đảm bảo an toàn bên trong và bên ngoài, phát hiện xử lý kịp thời những vụ phạm lỗi xấu, móc nối với bọn tội phạm gian thương bên ngoài để lấy cắp tài sản nhà máy, góp phần đưa tình hình trật tự an toàn ở khu vực quanh nhà máy dần vào ổn định.

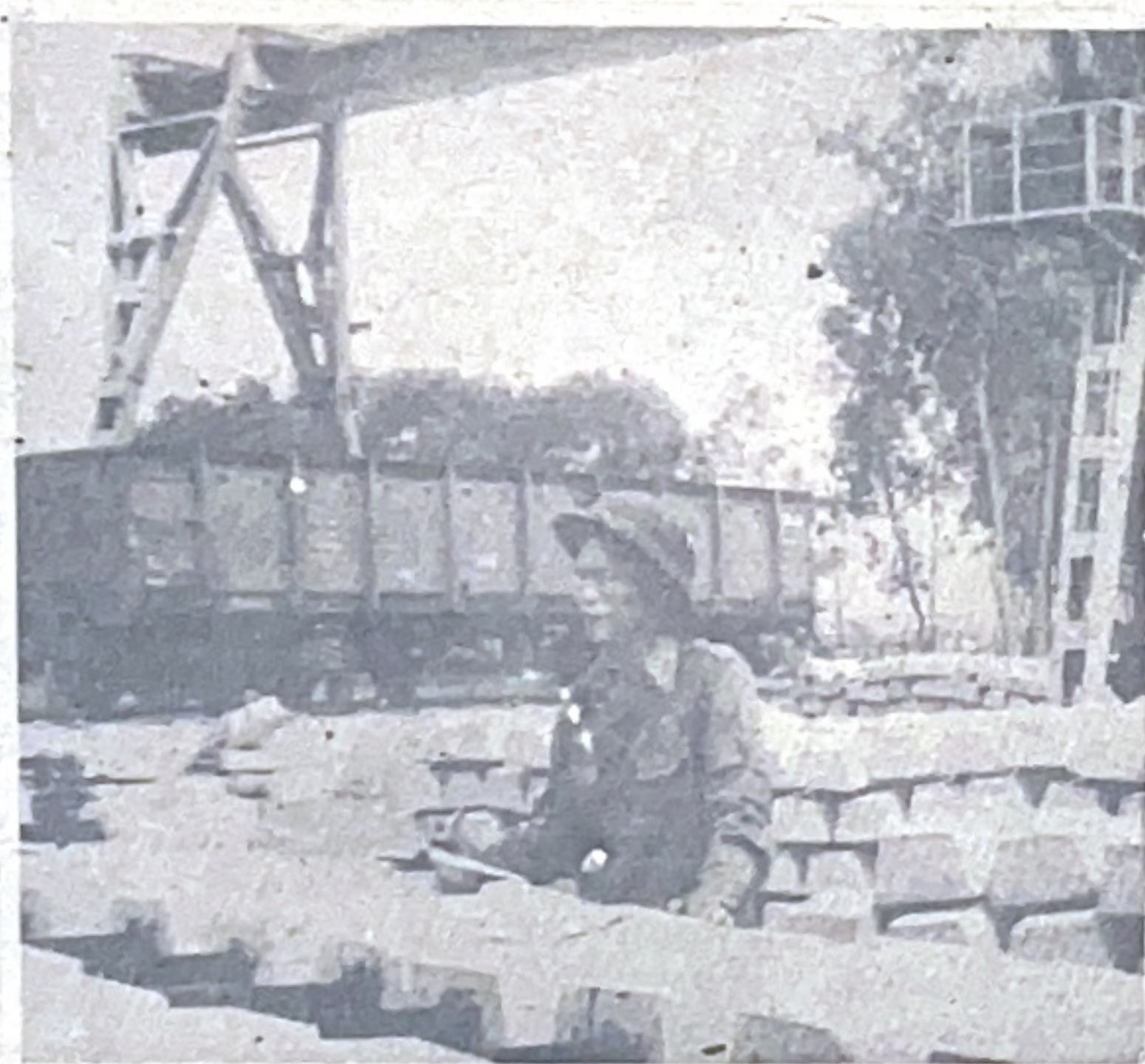
Đề công tác bảo vệ tài sản XHCN thực sự trở thành nhiệm vụ không chỉ đơn thuần của lực lượng bảo vệ chuyên trách mà là của mọi công nhân ở từng ca sản xuất, nhà máy đã tổ chức cho cán bộ, công nhân trao đổi, nghiên cứu các nghị quyết, chỉ thị và công tác an ninh. Phong trào 3 an toàn được Đảng ủy, giám đốc chỉ đạo, cùng lực lượng bảo vệ kiểm tra thường xuyên, đột xuất ở từng phân xưởng.

Nét mới trong công tác bảo vệ tài sản XHCN của nhà máy khóa Minh Khai là không học tập, giáo dục chung chung. Nhà máy đã có nhiều hình thức phong phú trong công tác xây dựng đơn vị an

toàn. Những buổi tọa đàm của công nhân, các buổi sinh hoạt câu lạc bộ công nhân với các chủ đề: «Làm theo truyền thống, sống theo pháp luật», «Đồng chí đã làm gì để xây dựng nhà máy an toàn?»... được duy trì, đưa nội dung xây dựng đơn vị an toàn cho công nhân thảo luận, tham gia biện pháp thực hiện. Nhiều buổi sinh hoạt, từ đồng chí giám đốc đến bác thợ cả nhà máy đã đến dự. Thông qua những mẫu chuyện về đời sống, đời hoạt động của bản thân, các đồng chí đã giáo dục công nhân ý thức làm chủ, tinh thần trách nhiệm, làm cho công tác bảo vệ sản xuất đi vào chiều sâu, đạt 4 mục tiêu của nhà máy đề ra. Việc làm trên giúp nhà máy không những lo đủ việc làm cho công nhân, khắc phục được việc công nhân nghỉ việc hưởng 70% lương mà còn ngăn chặn được các tiêu cực. Đi đôi với chế độ thưởng năng suất tháng, quý kịp thời, nhà máy áp dụng biện pháp «thưởng tốt, phạt nghiêm». Trong công tác bảo vệ sản xuất, bảo vệ tài sản XHCN, ai vi phạm dù nhỏ, lấy cắp vật tư, sản phẩm của nhà máy, nhẹ cũng bị phạt, cắt thưởng, nặng có thể giám đốc cho thôi việc. Lực lượng bảo vệ được củng cố, bổ sung đủ chất lượng và số lượng. Nhà máy còn xây dựng thêm hàng chục nội quy, trong các khâu giao nhận vật tư, sản phẩm, ra vào nhà máy, bảo quản máy móc, 100% cán bộ, chiến sĩ bảo vệ được công an quận Hai Bà Trưng và công an phường tổ chức tập huấn và bồi dưỡng nghiệp vụ để nâng dần chất lượng công tác. Chúng tôi được biết giám đốc nhà máy còn kiên quyết thi hành việc cấm cán bộ bảo vệ uống rượu khi làm nhiệm vụ. Lực lượng bảo vệ được hưởng chế độ tiền thưởng như công nhân trực tiếp sản xuất, xếp lương trước niên hạn, có đồng chí còn được chọn đi học nghề tại nước bạn... Nhờ vậy, năm 1985, số bảo vệ nhà máy không có đồng chí nào mắc sai phạm lớn, chất lượng công tác của từng đồng chí được nâng lên rõ rệt. Hoạt động của các tổ an ninh công nhân, công tác viên an ninh công nhân cùng với đội cơ sở, tổ kiểm tra thanh niên, ban kiểm tra công nhân trong nhà máy đạt nhiều kết quả, phát hiện và giải quyết trên 70% vụ việc xảy ra trong nhà máy góp phần làm giảm 90% số vụ việc mất cắp vật.

Nhà máy an toàn—xứng với tên gọi nhà máy sản xuất khóa Minh Khai đã xây dựng và được công nhận «Đơn vị an toàn».

HOÀNG PHÚC

Nguyên liệu, vật tư quý phục vụ cho việc xây dựng, sửa chữa đường xe lửa được bảo vệ nghiêm mật.

GẦN 1/5 THẾ KỶ ĐẠT DANH HIỆU QUYẾT THẮNG

TỪ năm 1966 đến nay, phòng bảo vệ nhà máy Cơ khí chính xác số 1 liên tục được công nhận danh hiệu «Đơn vị Quyết thắng» và năm 1985 là lá cờ đầu về phong trào quần chúng Bảo vệ ANTO của Thủ đô.

Đảng ủy và giám đốc đã luôn luôn quán triệt, tổ chức thực hiện tốt các nghị quyết, chỉ thị của Đảng, Nhà nước và Thành ủy Hà Nội về đảm bảo an ninh trật tự, bảo vệ sản xuất. Đi đôi với nhiệm vụ phát triển sản xuất, chăm lo đời sống tinh thần, vật chất của cán bộ, công nhân, nhà máy rất coi trọng bảo vệ sản xuất.

Nhà máy đã bổ sung hoàn chỉnh các quy chế, nội quy bảo vệ, xây dựng và củng cố đội ngũ cán bộ bảo vệ chuyên trách, tổ chức mạng lưới bảo vệ—quần chúng đông đảo. Việc phối hợp

bốn lực lượng: bảo vệ, tự vệ, thanh niên, công đoàn trong tuần tra, canh gác, bảo vệ nhà máy và các địa bàn quy định được duy trì thường xuyên.

Nhà máy đã dành 400m² làm nơi để xe đạp, xây dựng mới hệ thống tường bao quanh nhà máy và hệ thống an toàn các kho, nơi làm việc, phục vụ tốt công tác quản lý lao động và hạn chế những tệ tiêu cực xảy ra.

Trong những năm qua, nhà máy không hề xảy ra mất trật tự, an ninh, không có gia đình cán bộ, công nhân nào vi phạm pháp luật Nhà nước, bảo đảm đoàn kết nội bộ, thực hiện tốt kế hoạch sản xuất, góp phần đưa nhà máy đạt lá cờ đầu của ngành cơ khí luyện kim. Đảng bộ nhà máy được Thành ủy công nhận là đảng bộ vững mạnh. Tổng công đoàn Việt Nam công nhận là công đoàn cơ sở vững mạnh.

LÊ ĐỨC THỰC

6 Antd

TỰ KHẲNG ĐỊNH

Đồng chí phó chủ tịch kiêm trưởng công an xã Trần Văn Sáng cho chúng tôi biết: Năm 1985 so với năm trước, Ngũ Hiệp (huyện Thanh Trì) có hai khu vực hợp chợ ở Tự Khoát và phố Cống, Lưu Phái. Trước đây ở hai chợ này, thường xảy chuyện trộm cắp vặt, lừa đảo, lấy cắp xe đạp... nay đã được chính quyền xã giải quyết. Do vậy cả năm 1985 chỉ có 3 vụ việc. Cũng trong thời gian qua, chính quyền xã đã dẹp 30 lều quán trái phép, gây mất trật tự công cộng.

Xã Ngũ Hiệp có đoạn sông Hồng chảy qua dài 2 km và 5 km quốc lộ (đường 70B và 1A), lại có 16 cơ quan, xí nghiệp nên việc liên kết giữa cụm dân cư và các đơn vị trên được đặt lên hàng đầu. Hình thức liên kết trên đã chặn đứng được tội lái xe xấu dùng xe làm điều tiêu cực. Lúc thì vài chục lít xăng, lúc hàng tạ hàng... Các cụm như Tự Khoát, Lưu Phái, Tương Chúc, Việt Yên, Đồng Trách luôn tuần tra vào các giờ «cao điểm» nên hạn chế đến mức đáng kể những vụ việc tiêu cực trong chòm xóm cũng như ven đường quốc lộ, ven đê

sông Hồng. Mặt khác, một số gia đình tiêu thụ của gian đã phải cam kết trước chính quyền không làm việc sai trái nữa. Có lần, công an xã đã thu lại 200 lít xăng dầu, 80 kg sắt, xử lý nhiều vụ cờ bạc...

Đồng chí thiếu úy Nguyễn Văn Bình, cảnh sát phụ trách xã tâm sự với chúng tôi: Một trong những cơ sở làm thế mạnh cho việc làm giảm các loại tội phạm ở xã là công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu ở xã cũng như những cơ quan đóng trong địa bàn. Chính vì vậy, khi có sự việc xảy ra, khâu kiểm tra, xác minh rất nhanh, sớm đem lại kết quả. Có lần vào 3 giờ sáng, lực lượng tuần tra đêm của dân quân tự vệ, đã phát hiện kẻ gian cất giấu tang vật của đơn vị X.

Đồng chí Nguyễn Quốc Huy, chủ tịch xã cho biết thêm: Lúa và cá được thu hoạch ngày một tăng trên các cánh đồng, ao hồ vốn trước đây là những hố bom của giặc Mỹ, do được bảo vệ từ khi thả tới khi bắt cá. Ngũ Hiệp bước đầu đã làm chủ trong lao động sản xuất và đảm bảo tốt an ninh trật tự.

TRỌNG TRUNG

Ảnh: MẠNH THẮNG

CÙNG TUỔI 20

(Tiếp theo trang 4)

mùi khói thuốc lá và thấy hai cậu bé bán kem đang phì phèo hút thuốc. Tôi giận quá, nhảy đến giật phăng hai mẩu thuốc ném ra ngoài cửa. Riêng cô bé ngồi cạnh đó mặt nhợt nhạt, đứng túm như muốn nói điều gì. Tôi trừng mắt bảo hai cậu bé:

— Ngồi im. Nếu không, chú giữ ở đây cả đêm.

Cô bé bán kem kia sợ quá cúi gằm mặt xuống. Tôi nghĩ bụng «phải dọa cho chúng sợ, lần sau mới chữa».

Chuang đồng hồ reo vang báo hết cả trực (chúng tôi thường đi đồng hồ báo thức theo phiên trực cho đỡ theo dõi). Tôi thấy hai cậu bé vẫn ngồi nguyên một chỗ. Có lẽ hai cậu ta sợ tôi thật. Còn cô bé thì ngủ gục, mái tóc vàng hoe, xơ cứng có lẽ hay bêu nắng ru xuống che gần hết khuôn mặt gầy gò rúm rúm. Tôi ra hiệu cho hai cậu bé kia đứng dậy. Cô bé cũng chaoàng tỉnh, chớp chớp mắt nhìn tôi. Tôi nói giọng nghiêm khắc:

— Các cháu rất hư, không những chen lấn mua bán mà còn chửi bậy. Lần này là lần cuối cùng chú tha. Lần sau là không tha nữa đấy. Về nói với bố mẹ như thế nghe không. Bấy giờ mang thùng kem về đi.

Hai cậu bé nhanh như cắt, chớp lấy quai chiếc thùng khoác lên vai nhảy phốc ra cửa. Cô bé len lét nhìn tôi rồi cũng cầm lấy quai thùng kem lặng lẽ khoác lên vai, ngộp ngừng:

— Cháu xin chú, cháu về.

Tôi lấy sổ trực ghi vắn tắt công việc định sang buổi bên gọi Cường đòi phiên trực thì anh đã bước sang. Tôi nói:

— Máy thẳng bố con nhà ông Lãm xe bò tộ quá. Bố mẹ nó dạy con như thế thì hỏng mất.

Cường gật đầu:

— Ừ, mình cũng đã mấy lần nói với anh Huy cảnh sát khu vực rồi. Anh Huy cũng đã gặp ông bà ấy. Người lạ thật, họ sử dụng con cái vào chuyện kiếm tiền, mà cứ bình thần như không. Lần này phải nói với đồng chí trưởng đồn mời ông bà ấy lên đây làm cam đoan mới được.

Cường chưa nói dứt câu thì cô bé bán kem trên vai đeo cái thùng gỗ to tướng quay lại. Tôi ngạc nhiên hỏi:

— Cháu còn quay lại làm gì?

Cô bé khóc nức lên, run run đặt chiếc thùng gỗ xuống mở nắp cho tôi và Cường nhìn vào. Tôi tái mặt. Thùng kem lúc đầu đựng đầy các que kem vuông vắn, ngon lành nay chỉ còn là tầng nước sền sệt. Thì ra chiếc thùng chỉ được lót ít giấy báo, trời nóng như thế, tôi đã giữ các cháu hơn ba giờ đồng hồ, kem bị chảy sạch.

Tôi đỡ người không nói được câu nào, cô bé meo meo:

— Chú ơi! bác cháu đánh cháu chết mất.

— Bác nào? Tôi hỏi lại một câu ngớ ngẩn.

Cường bảo cô bé:

— Cháu ngồi xuống đây kể cho chú nghe xem nào. Các chú xin lỗi cháu vì đã làm hỏng thùng kem, các chú sẽ đền. Cháu nói đi.

Cô bé vừa sụt sùi vừa kể. Thì ra cháu không còn bố. Mẹ cháu đi lấy chồng khác, cháu ở với bác (chị bố cháu). Nhà bác của cháu bán nước chè cạnh lối ra vào nhà máy pin Văn Điển. Cháu chỉ được học hết lớp 4, bác cháu đã bắt đi làm thuê lúc thì gánh nước, lúc thì nhặt than rơi vãi trên đường vào nhà máy phân lân. Gần tuần nay, bác cháu sai đi bán kem và giao hẹn rõ ràng số tiền phải mang về mỗi ngày. Cháu nói nếu số kem chảy này mang về, bác cháu sẽ đánh đập cháu.

Tôi bàng hoàng cả người. Thì ra công việc không đơn giản như tôi tưởng. Thì ra cũng là những đứa trẻ bán kem nhưng hai đứa con ông Lãm xe bò rất háng hái đi bán hàng vì bố mẹ nó sau một ngày sẽ chia tiền lãi cho chúng nó. Còn cô bé đáng thương này vì một hoàn cảnh khác hẳn. Vậy mà khi giải quyết tôi đã rất coi thường cái việc

«trẻ ranh» này. Tôi đâu có ngờ khi tôi thanh thần ghi vào sổ trực «tình hình không có gì» thì trong khi đó cô bé này sắp phải chịu một trận đòn mà trong đó lỗi phần lớn là do sự đứng đưng, vô trách nhiệm của tôi gây nên.

Cường nói với tôi:

— Cậu phải đi cùng cô bé về nhà, xin lỗi bác của cháu và đền số tiền kem bị chảy, nhưng cũng nên nói cho ông bà ấy biết không được đối xử với cháu như vậy.

Mấy ngày sau tôi vẫn còn ăn hận, và cũng chính từ lần đó tôi hết sức cẩn thận, suy nghĩ chín chắn trước khi giải quyết một việc gì trong lúc trực ban.

Ít lâu sau, Cường được cử xuống khối làm cảnh sát khu vực Đồn tôi có thêm 4 đồng chí mới ra trường về nhận công tác, riêng tôi vẫn làm cảnh sát trực ban.

Đến cuối năm 1975, tôi vừa trực xong ca buổi chiều, định bụng ăn cơm xong sẽ đi xem phim, đột nhiên đồng chí trưởng đồn bảo tôi:

— Tối nay cậu với mình xuống khối tham dự buổi họp tổ dân phố với cậu Cường nhé.

Tôi ngái ngái, bản thân tôi rất ngại họp, nhất là lại họp tổ dân phố của Cường phụ trách, nơi tôi chẳng dính dáng một tí nhiệm vụ nào. Tuy nhiên tôi cũng thấy Cường là người làm việc chín chắn, có nếp suy nghĩ và phong cách làm việc rất có trách nhiệm, trước bất cứ việc gì, tôi thấy cần phải học tập anh. Tôi chấp hành ý kiến của đồng chí trưởng đồn.

Cuộc họp được tổ chức ở trường phổ thông thị trấn. Trời nóng lại dùng đèn dầu nên càng nóng. Vậy mà bà con đến dự rất đông và trật tự. Cường nói năng mạch lạc, tự tin và khi nghe bà con phát biểu, góp ý kiến, tôi mới biết mặc dù mới nhận công tác được mấy tháng nhưng anh đã nắm được rất nhiều việc. Anh đã biết mặt, biết tên hầu hết mọi người trong khối. Chính bà bác của cháu Hồng (cháu bé bán kem) đã sụt sùi vừa khóc vừa cảm ơn đồng chí Cường đã giúp cho vợ chồng bà thương đứa cháu mình hơn không nỡ nung nấu anh đã liên hệ với nhà máy pin Văn Điển và xin việc làm phụ động cho gần chục cháu trong đó có Hồng. (bây giờ chị Hồng đã có chồng và một cháu gái hai tuổi). Cả hai vợ chồng đều là công nhân nhà máy pin Văn Điển.

Sau buổi họp đồng chí trưởng đồn bảo tôi:

— Từ hồi cậu mới về đơn vị, mình thấy cậu nhanh nhẹn, tháo vát và có triển vọng, mình rất muốn các cậu tiến bộ. Cậu thấy Cường làm việc thế nào? «cừ» đấy chứ? Công an mình khi làm việc với nhân dân chỉ có tờ giấy, cái bút và lời nói. Nói suông, nhân dân không nghe đâu. Phải gương mẫu, phải làm việc thật tốt, mọi suy nghĩ và hành động đều phải mang đầy đủ phẩm chất của người công an nhân dân thì mới tồn tại và phát triển được, nếu không, nhân dân sẽ không ai nghe mình, không giúp đỡ mình, chúng mình sẽ thất bại.

Thế rồi, từ đó trong tôi có sự thi đua ngầm ngầm với Cường. Mỗi sự tiến bộ của anh làm tôi phấn khởi bao nhiêu thì tôi lại càng nghiêm khắc soi xét lại mình nhiều hơn.

Năm 1979, Cường xung phong đi làm nghĩa vụ quốc tế ở Cam-pu-chia và được chấp thuận. Lúc anh đi nhận nhiệm vụ mới, chúng tôi có cuộc liên hoan chia tay nhau. Trong tôi cứ ù ùnh nhĩnh một điều, đồng chí Cường của tôi lúc này đã chín chắn, già dặn thêm nhiều, chắc hẳn anh sẽ được bà con bạn yêu mến giúp đỡ như chính ở Tổ quốc, bởi vì anh luôn sống và làm việc với lương tâm, trách nhiệm và đầy tình người.

Mặc dù thời gian công tác ở đơn vị công an thị trấn Văn Điển của tôi không nhiều nhưng những kỷ niệm của thời gian đó gây ấn tượng mãi trong tôi. Giờ đây mỗi suy nghĩ, mỗi bài viết lúc nào tôi cũng mong muốn và cố gắng thể hiện cho được cái bản chất tốt đẹp, cái cốt cách của người chiến sĩ công an nhân dân.

MAI HOA

Chỉ có...

(Tiếp theo trang 4)

là xin việc làm cho nó vậy». Bà vợ cười nhìn chồng vẻ chế diễu.

Cô gái có thai—kết quả của tình yêu «hiện đại», một đám cưới vội vã được tiến hành. Đứa con ra đời, cặp vợ chồng chưa dám nói chắc chắn sẽ là không hạnh phúc. Được, nếu thích cưới ngay. Dễ thôi. Hai chục ngàn tiền mặt—Bà mẹ cô gái tuyên bố—và cô gái đã «can đảm» lấy chiếc máy cắt-xét của gia đình người yêu bán lấy tiền lo liệu đám cưới. Cái thai nhi tội nghiệp—một lối sống buông thả, thiếu giáo dục đã khiến cô gái liều lĩnh dờ dỗi trở thành tội phạm. Tình yêu của đôi trai gái kết thúc dù rằng họ có bao nhiêu điều ràng buộc và số phận cô gái sẽ ra sao.

Ánh mắt đượm buồn, đồng chí trưởng công an phường nói với anh:

— Giá biết sớm được, nổi eo le như vậy, chúng tôi có thể có cách giữ cho mối tình đáng thương, đáng giận ấy không tan vỡ. Nhưng biết làm sao được. Chúng tôi đã làm tròn chức trách của mình, chỉ tiếc rằng trong phần trách nhiệm của mình, các cơ quan, đoàn thể, chính quyền, các bậc cha mẹ, dư luận xã hội đã không làm hết sức. Sự buông lỏng giáo dục dẫn đến một lối sống hưởng thụ vật chất tầm thường, những tính toán hơn thiệt, ràng buộc của tập tục phong kiến. Đây phải chăng là những nguyên nhân chủ yếu.

Anh im lặng, sự nhạy cảm của tâm hồn nhà giáo giúp cho anh biết được rằng: Người sĩ quan công an đầy lòng vị tha kia đang cùng với anh ở trong một tâm trạng day dứt.

Tôi chỉ là người ghi lại nỗi niềm day dứt của các anh nhưng chẳng nhẽ chỉ có hai chúng tôi thôi ư? Không, tất cả chúng ta—những thành viên của cuộc sống—bằng tình thương yêu và lương tâm của mình hãy đặt phần trách nhiệm cao nhất. Cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn lên và hạnh phúc—giản đơn thôi là những tháng ngày thanh thản.

PHẠM NGỌC TIẾN

Antd - 7

TIN KHẮP NƠI

— Qua tuần tra, kiểm soát của các lực lượng kiểm soát quân sự, công an, thanh niên XKAN và nhân dân đã phát hiện, xử lý 10 trường hợp tội phạm mang hàng lậu, trộm cắp. Ban công an xã Cổ Nhuế (huyện Từ Liêm) bắt quả tang 3 tên cắt trộm trên 500 mét dây truyền thanh của huyện.

— Phường Kim Giang (quận Đống Đa) phối hợp với xã Khương Đình (huyện Thanh Trì) thực hiện tốt kế hoạch bảo vệ đường dây thông tin, tải điện.

— Các phường Quốc Tử Giám, Văn Miếu, Kim Giang (quận Đống Đa) liên kết với 19 cơ quan, xí nghiệp đóng trong phường.

— Công an quận Đống Đa phối hợp với lực lượng quản lý thị trường kiểm tra, xử lý 16 trường hợp buôn bán trái

phép, thu 700 kg thuốc lá, 215 kg thuốc lá sợi, và một số tân dược (bắt giam, vì cảnh, phạt lao động công ích và phạt tiền 39 «tên pho» chuyên nghiệp). Lực lượng công an nhân dân quận còn kết hợp với chỉ huy đoàn quân kiểm tra, phát hiện, xử lý 96 điểm lấy cắp điện dây sản xuất kinh doanh trái phép, đáng chú ý là Nguyễn Hữu Quế ở 239 Hoàng Cầu—phường Ô Chợ Dừa đã lấy cắp điện bằng thủ đoạn cho công tơ quay ngược chiều kim đồng hồ để làm ứng mạng nhện hiệu giả nước ngoài và Kiều Mạnh Yên, ở khu tập thể Viện nhi, công tác ở công ty cung ứng vận tải Bộ xây dựng lấy cắp điện để làm thuốc pháo trái phép.

— UBND quận Hoàn Kiếm đã mở lớp tập huấn nghiệp vụ cho 130 bảo vệ chuyên trách các CQXN và cán bộ cơ sở các cụm dân cư trong quận.

— Quận Hoàn Kiếm đã mở lớp giảng dạy luật lệ giao thông cho gần 500 em học sinh của 5 trường PTCS, các em tích cực học tập đạt kết quả tốt.

ĐAN CỨ BIẾT

TRÔI VÀO CÂY

Mới đây các hội viên chống say rượu ở Bôxtơn nước Mỹ đề nghị khôi phục luật có từ đầu thế kỷ 20. Theo luật này, cảnh sát bắt tất cả những người say rượu ở ngoài phố hoặc lái xe uống rượu và trôi vào gốc cây cho tới khi họ tỉnh rượu.

«NHẤT»

Tính theo tỷ lệ dân số thì Thổ Nhĩ Kỳ là một trong những nước đứng đầu

thế giới về tai nạn giao thông. Theo thống kê của Cục giao thông Bộ nội, vụ nước này thì trong vòng 10 năm qua có tới 461 nghìn vụ tai nạn làm chết 500 nghìn người và 325 nghìn người bị thương. Thiệt hại về của cải lên tới 270 tỉ lira (tiền Thổ Nhĩ Kỳ).

TẬP BẢN ĐỒ VỀ CÁC VỤ TAI NẠN GIAO THÔNG

Một trong những nguyên nhân gây ra tai nạn giao thông ở Pháp là các khu vực đường nguy hiểm. Nhằm hạn chế tai nạn, các chuyên gia ngành giao thông và đồ bản Pháp đã hợp tác và hoàn thành tập bản đồ các tai nạn giao thông. Tập bản đồ này có thống kê và chụp hoặc vẽ hơn 850 «điểm đen» của cả nước. Đó là những đoạn đường hay xảy ra tai nạn. «Điểm đen» xảy ra nhiều tai nạn nhất là đoạn đường quốc lộ ở tỉnh En. Trong năm năm qua, tại đoạn đường này đã xảy ra 49 vụ tai nạn làm 15 người chết và 118 người bị thương.

Thư khen TIẾP TỤC LIÊN KẾT ĐẢM BẢO AN NINH TRẬT TỰ

Hà Nội, ngày 28-5-1986

Thời gian qua, trong khu vực tập thể của trường đã xảy ra một số vụ việc gây mất trật tự và tệ nạn xã hội. Được sự cộng tác nhiệt tình và có hiệu quả của công an phường Thanh Xuân Bắc, công an quận Đống Đa, việc xử lý giải quyết các vụ việc trên đạt kết quả tốt đẹp.

Đảng ủy, Ban giám hiệu Trường đại học tổng hợp Hà Nội trân trọng cảm ơn sự giúp đỡ nhiệt tình, tinh thần trách nhiệm cao của các cán bộ, chiến sĩ công an phường Thanh Xuân Bắc, công an quận Đống Đa và đồng chí Trần Văn Dung, công an đường phố.

Chúng tôi mong rằng mối liên kết đảm bảo an ninh trật tự giữa nhà trường và công an phường sẽ phát triển, góp phần xây dựng trường an toàn, phường an toàn.

Hiệu trưởng Trường đại học Tổng hợp Hà Nội

Giáo sư PHAN HỮU DẬT

TRANH PHÊ BÌNH

— Dạ ... , vợ chồng em đang đóng cửa bảo nhau

Tranh : NGUYỄN NGHIỆM

Thơ phê bình

TẤT NHIÊN LÀ TỰ GIÁC

Biên độ «cắm đờ» từ lâu
Mà sao xe vẫn «hẹn» nhau đổ tràn
Xe đạp cứ dàn hàng ba, bốn
Vừa đi vừa lượn uốn rần rần
Đường chật còn đứng xúm đông,
Gây nên ùn tắc giao thông còn gì
Đường ngược chiều vẫn đi, bất kể
Vĩa hè, xe cứ dờ dọc ngang
Hè, đường đào bởi dễ dàng,
Làm cho đất, đá ngổn ngang, thật kỳ

Nhưng đây là vẫn chưa hết
Còn biết bao sự việc đáng nêu
Tất nhiên phải phạt thật nhiều
Còn như tự giác là điều rất hay

NGUYỄN QUANG PHẤN

Lá thư ...

(Tiếp theo trang 5)

— Anh vượt qua tường rào đầu phố sẽ có ô-tô đón. Bây giờ anh phải «xử lý» tôi vậy, cứ nặng tay vào cũng được.

Hùng Thanh nhăn mặt. Anh ôm lấy người đồng chí của mình rồi lấy khăn tay nhét vào mồm, xé áo của đồng chí để giải, trời chân tay anh, ta lại. Bằng một cái nhún chân nhẹ nhàng, anh vượt qua tường.

Chỉ 15 phút sau, đồng chí phó phòng X, bảo anh chiến sĩ ngồi ghi chép biên bản:

— Đồng chí ra nhà vệ sinh xem, sao lâu thế?

Đồng chí chiến sĩ chạy ra rồi quay vào ngay kêu to:

— Tên Hùng Thanh trốn rồi!

Sau đó là người chiến sĩ miệng bị nhét giấy, quần áo tả tơi, mặt dính đầy đất loạng choạng đi vào. Cả bọn bị bắt kín đáo đưa mắt nhìn nhau thần phục (?)

Năm tháng qua đi... Giờ đây, họ đứng cùng nhau trong chợ hoa xuân Hà Nội náo nức, khởi sắc khi mà chợ hoa nơi đây làm tâm hồn người Hà Nội dịu nhẹ, lâng lâng sau một năm bận bịu công việc vất vả.

Anh Sơn tươi cười:

— Hôm ấy tôi ngồi ở xe ô-tô cùng bà cụ, lo quá anh ạ. Các đồng chí công an đưa Lan ra, bà cụ mừng ơi là mừng. Lan cứ lo cho anh, không biết sau cái đêm ấy, anh có việc gì không? và rồi chính cô ấy lại nói với tôi, tin chắc rằng sẽ gặp lại anh và bây giờ...

Hùng Thanh đưa thẳng Xiêm cho anh Sơn bế. Anh cười đánh trống lảng:

— Hôm nào tôi sẽ đến chơi thăm cụ nhà và gia đình.

Lan bên lên, má chỉ ứng đo như cánh đào phai:

— Vâng, tốt này mời anh đến và đến cả ngôi nhà ở phố M. nữa.

— Vậy ra... Hùng Thanh lắc đầu — Tôi vô tình quá, chúc anh chị hạnh phúc.

Thằng cu Xiêm quàng tay qua cổ anh Sơn vẫy vẫy chiếc máy bay nhựa giọng lưu luyến:

— Bác Hùng—Thanh đến nhà cháu ăn mứt, đốt pháo. Bố Sơn mua cho cháu một bánh pháo dài thế này này.

Hùng Thanh và vợ chồng chị Lan cùng cười vui vẻ.

ĐÀO LÊ BÌNH

Ý KIẾN DÂN

Đề công viên, vườn hoa là nơi giải trí, vui chơi lành mạnh

Công viên, vườn hoa là nơi công cộng phục vụ nhân dân và khách các nơi tới giải trí. Thời gian gần đây tại các nơi này đã và đang diễn ra một số cảnh thiếu văn hóa, lịch sự. Đó là các hiện tượng phóng uế bừa bãi, phơi quần áo làm mất mỹ quan và điều đáng chú ý là những hành động quan hệ không lành mạnh của một số đôi nam nữ đang gây dư luận bất bình trong nhân dân.

Vừa qua, chính quyền các

phường Hàng Mã, Hàng Trống, Cửa Nam, Tràng Tiền, Phan Chu Trinh, Lý Thái Tổ, Trần Hưng Đạo (quận Hoàn Kiếm) Lê Đại Hành, Nguyễn Du (quận Hai Bà Trưng) đã chỉ đạo các lực lượng thanh niên cơ sở, thanh niên XKAN tiến hành một số buổi kiểm tra, xử lý các trường hợp vi phạm nếp sống văn minh, mỹ quan thành phố. Đã xử lý 84 trường hợp gây mất mỹ quan, ảnh hưởng xấu thuần phong mỹ tục. Một số trường hợp đã được thông báo về cơ quan của đương sự để xử lý.

Chúng tôi rất đồng tình và hoan nghênh việc làm trên. Xin đề nghị chính quyền các nơi khác cũng chỉ đạo làm đồng bộ, thường xuyên.

ĐÀO XUÂN

TAI NẠN GIAO THÔNG

Phải xử lý đích đáng

18 giờ 15 ngày 16-5-1986, Nguyễn Văn Thảo, lái xe ô-tô tải zin 130, biển số TH 24-95 nhận nhiệm vụ chở hàng trên tuyến đường Hà Bắc—Hà Nội. Vì tham tiền, Thảo đã «mời» 50 người khách đạp xe để lấy tiền và cho xe chạy trên đường 1A từ Chương Dương hướng Cầu Đường. Đến ngã ba Cầu Chui, do Thảo cho xe ô-tô chạy với tốc độ quá nhanh, người đứng trên thùng xe quá đông nên 7 người đã bị hất ngã xuống đường bị thương.

Không phải lái xe khách lại đi chở khách, lái xe Nguyễn Văn Thảo còn chở quá trọng tải, gây tai nạn nghiêm trọng, vi phạm điều

36 Bộ luật hình sự đã quy định: «Người nào điều khiển phương tiện giao thông vận tải mà vi phạm các quy định về an toàn giao thông vận tải đường bộ, đường sắt, đường thủy gây thiệt hại nghiêm trọng đến tài sản, thuộc một trong các trường hợp sau, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến hai năm hoặc bị phạt tù từ sáu tháng đến năm năm. Thảo đã cho xe chạy quá tốc độ, chở quá trọng tải quy định.

Nguyễn Văn Thảo sẽ bị xử lý đích đáng trước pháp luật.

An ninh thủ đô

Tòa soạn: Số 2 phố HÀNG GIẤY — Điện thoại: 5 4823

In tại xí nghiệp in báo HÀ NỘI MỚI — Trình bày MAI THẾ HUNG

Giá: 2 đồng